

356 Examen Confessorum. Tom. I. Pars IV.

zionem, quod maximè procedit de Tridentino, quod maximè procedit de Tridentino, ob eius specialem gravitatem.

Denique per Bullam Cœnæ revocantur privilegia (ut liquet ex verbis) non jus communne, maximè Tridentini; & ita docuerunt Barnes, Enríquez, Peña, Medina, Gallus, & alii, qui fuerunt in Concilio, quos refert Jo. la Crux, de Sacram. Pœnit. quest. 5. dub. 4. n. 1.

3327 Præmissa vero ratio æquæ probat de casu hæresi occulta; quia Bulla Cœnæ non facit specialem reservationem pro hæresi.

His accedit praxis, & consuetudo, qua virtute Bullæ, casus Cœnæ occulti (excepta ramen hæresi) absolvuntur toties quoties, in quantum casus occulti dicuntur evadere Episcopales; consuetudo autem dat jurisdictionem: v. à n. 3274.

3328 Non obstant declarationes Pontificum, & S. Congr. quæ in contrarium referuntur pro hæresi occulta; quia aliquæ expresse loquuntur de virtute Bullæ Cruciatæ; alia non constant authenticè, ut constare deberent, ex n. 219. Non debet autem cadere Decretum Tridentini per voces.

3329 Imò in contrarium Leander cit. adducit auctoritatem Card. Caraffæ, à quo nomine S. Congr. sibi Comitolus esse responsum affidit, vel videlicet per Bullam Cœnæ derogatum esse, aut hoc tempore derogari antiquis Episcoporum privilegiis. Quod idem fecisse Pium V. refert Vivaldus cum aliis. Ita Leander.

3330 Nec demùm obstat propositio tertia damnata ab Alex. VII. relata, quia ibi damnatur propositio hypothetica, quod.

Sententia afferens Bullam Cœnæ selum prohibere absolutionem hæresi, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629, 17. Junii in Concistorio S. Congr. Eminentiss. Card. viva, & tolerata est.

In qua propositione ly, visa, & tolerata est, damnatur; quia hoc est prædicatum, & totum id quod antecedit, est subjectum propositionis damnatae.

Hæc sunt motiva primæ sententiaz affirmativa pro Episcopis.

3331 Secunda sententia, quam amplectendam dico, negat de omnibus in Bulla Cœnæ contentis & maxime hæresi. Diana p. 1. tr. 5. ref. 2. p. 3. br. 6. ref. 92. part. 4. tral. 14. ref. 339. Op. 7. tral. 2. ref. 23. Volpi ref. 21. Fagnani lib. 1. Decr. cap. Quoniam 13. de constitut. Delbene de Inquisit. part. 1. dub. 55. Suarez, Toletus, Villalobos, & alii apud ipsos.

Constat ex ipsa Bulla Cœnæ, quæ postquam 20. excommunicationes contra 20. ca-

sus fulminat, immediate dictas censuras reservat his verbis.

3332 (Caterum à prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstata, absolvvi possit, etiam prætextu quatuorvis facultatum, & indulctorum, quibuscumque personis Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularris, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, &c. Necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusvis Conciliæ Decreta, &c. concessorum, aut concedendorum.

3333 Quod si forte aliqui contra tenorem prætentium talibus excommunicatione & anathemate laqueatis, vel eorum alicui, absolutionis beneficium impendere de facto præsumperint, eos excommunicationis sententia innodamus.

3334 Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, &c. ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, &c. ac cum quibuscumque clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, concessis.)

3335 Et quia nullum Concilium facultatem à dictis reservatis absolvendi Episcopis concessit, nisi Tridentinum cit. idèo ejus facultatem Bulla Cœnæ revocat: alias superflua essent verba illa: *At cuiusvis Conciliæ Decreta.*

Ac proindè non obstant textus n. 3326. relativi, quia in revocatione per Bullam Cœnæ fit mentio Tridentini in specie per verba aquipollentias, quoties enim derogatio Pontificia verificari non potest, nisi aliquo Concilio individuali derogato, derogatio, quæ secundum terminos generalis appetat, censemper specifica, & individua, ex l. 2. ff. de liber. & postea Diana p. 7. tral. 2. ref. 23.

3336 His accedit Declaratio. S. Congreg. Univers. Inquis. Rom. quam refert Protontarius Apost. Piaschi in praxi Episcopat. part. 2. cap. 1. n. 4. supra. Bullam Cœnæ, & est sub his verbis:

An Episcopos, & Inquisitores possint hodie ex c. 6. sess. 14. absolvare lapsos in hæresim, non obstante Bulla Cœnæ Domini, Congregatio censuit eam Bullam derogare Decreto cap. 6. Del bene de Inquis. par. 1. dub. 5. num. 16. pag. 193. eam refert, & sub his verbis:

Congregatio censuit hunc Decreto Conc. Trid. sess. 24. cap. 6. de reform. non tantum in criminis hæresi, sed in omnibus casibus comprehensis in Bulla Cœnæ Domini Pii V. esse derogatum.

Ez

De Ministro Sacram. Pœnit. Cap. V.

357

Et Pegna in 3. p. direst. q. 92. Inquis. Com. 141. verb. Equidem.

Equidem in Supremo Inquis. Prætorio S. & Gen. Roman. Inquisit. sèpè pronunciatum est, nec posse, nec debere Episcopum amplius virtute Concilii absolvere occulitos hæreticos in foro conscientia; sive quia per Bullam Cœnæ sit Trid. derogatum; sive quia Pius V. Greg. X'II. ita declararunt.

3337 His de causis ortum habuit damnatio Alex. VII. qui damnavit quidem propositionem hypotheticam, sed ita ut ipsam cathegoricam, quæ est ejus subjectum, damnaverit: Damnavit namque (quod sententia asserta, Bullam Cœnæ prohibere absolutionem criminum in ea contentorum, solum quando publica sint, ac proinde non derogari decreto Concilii, fuerit visa, & tolerata) igitur ejus contradictoria, quod talis sententia fuerit tolerata, est falsa; ergo ante ipsam damnationem dicta sententia non fuit tolerata, sed contradicta ab ipsam. Bulla Cœnæ, adeoque est falsa.

3338 Conveniunt autem fere auctores utrique sententiaz, quod possit Episcopus dispensare in irregularitate ex hæresi occulta proveniente; quia in Trid. cit. sola irregularitas ex homicidio voluntario excipitur: & in confessione exceptio firmat occasionem aliarum. Nec ex negatione facultatis absolvendi ab hæresi infertur negata facultas dispensandi in irregularitate; quia per Bullam Cœnæ absolutione à censura reservatur, minimè dispensatio ab irregularitate; imò de hac nulla fit mentio.

Item sunt res diversæ, & à separatis non fit illatio, ex l. Papinian. exul. ff. de minorib. Et accessoriū sequitur suum principale in gratiosis, minimè in odiosis, & quando non est accessoriū naturale, sed ex jure positivo humano. Alberghinus in man. qualif. pag. 32. cum Bord. Castrop. & Fagund. contra Mastr. qui disp. 13. n. 187. cum Bonac. negat, quia cui prohibetur majus, prohibetur minus, ex cap. Cum illorum, de sent. excom. ubi habetur, Episcopos non posse dispensare in iis casibus, in quibus est prohibita absolutio.

3339 Conveniunt etiam communiter, quod abolvens à casibus Bullæ Cœnæ sit excommunicatus, sed quod talis excommunicatione non sit reservata, Volpi ref. 20. n. 39. & constat ex ipsa Bulla, ut in n. 3333. licet tamen non sit reservata, ubi Bulla Cœnæ est reservata Papæ. Ex Decr. S. Congr. jussu Clem. VIII. 9. Januar. 1691. de quo infra.

Q UÆRES I.

3340 Quid agere debeat hæreticus occulus, si ob periculum infamia, aut gravis scandali, ei urgent necessitas celebrandi, aut communicandi? R Esp. debere uti remedio exposto à num. 3121. ad n. 1325. Volpi ibidem. Diana p. 7. tral. 2. ref. 23. & p. 1. tral. 3. ref. 4.

Q UÆRES II.

3341 An Inquisitores possint in foro conscientia absolvere ab hæresi occulta?

R Esp. Inquisitores in Regnis Hispaniæ, & Siciliæ, possunt absolvere ab hæresi non solum in foro judiciali, & externo, sed etiam in foro interno conscientia. Minimè alii Inquisitores. Diana p. 1. tr. 5. ref. 4. p. 8. tr. 7. ref. 50. Freiras, Acugna, Villalobos, Carenas, p. 2. tr. 2. S. 7. n. 61. & quæplures apud ipsos, & post propos. damn. Pistachius de superst. p. 1. c. 29. n. 5. pag. 206. Quorum alii hanc facultatem Inquisitoribus Hispaniæ, & Sicilia competere dicunt ex speciali privilegio; alii ex usu, & consuetudine, & ex tacita permissione, ac benignitate S. Sedis, & quidem rationabiliter; quia cum sint distantes ab Urbe, privarentur hæretici occulti apto remedio, retardarentur venire ad fidem, & cogerentur accedere Romanos; quod est remedium non suave, sed rigorosum.

3342 Dicta firmat Caren. cit. n. 61. ex Maximo in praxi S. Officii pag. ro. affer. 108. dicens, ita fuisse decisum à supremo Tribunal Urbis.

Et quidem plura esse à S. Sede concessa Inquisitoribus Hispaniæ, quæ non sunt alii concessa, liquidò constat, ut ex tom. 2. Adde, Inquisitores in materiis fidei esse Delegatos Sanctæ Sedis.

3343 Hæc facultas absolvendi in foro conscientia ab hæresi occulta, competit non solum toti Confessorio, sed cuilibet Inquisitori seorsim, ita ut quilibet possit talem facultatem cuilibet Confessario in casu occurrente specialiter committere. Nec ad talem facultatem exercendam, aut committendam requiritur in Inquisitore Ordo Sacerdotalis; quia hæc facultas est concessa Inquisitori, non annexa Ordini, seu in ordine ad Confessionem Sacramentalem; sed annexa Officio. Diana p. 1. tr. 5. ref. 3. Jo. de Dicastro tr. 10. de censuris, dub. 12. Freitas, Villal. & alii apud ipsum.

Q UÆRES III.

3344 Quid agere debeant impediti?

IMPESTITUS

3345 Personaleriter adire Pontificem, non tenetur mittere pro absolutione

23 per